

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemam velja: Za celo leto predplačan 15 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za en mesec 1 gl. 40 kr
V administraciji prejemam, velja: Za celo leto 12 gl., za pol leta 6 gl., za četrt leta 3 gl., za en mesec 1 gl. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gl. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravništvo in ekspedicija, Stolni trg št. 6. poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznanila (inserati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 107.

∇ Ljubljani, v sredo 13. maja 1891.

Letnik XIX.

O raznih narodno-gospodarskih predlogih državne zbornice.

VI. Nasvèt poslanca viteza Brennerja, da se izvoli stalni kmetijski odsek.

Da je ta predlog našel mnogo odobravanja, je naravno, osobito ker je veliko število poslancev zastopnikov kmetijskih občin, katerim so pridruženi zastopniki veleposestva, ki torej vsi imajo dolžnost kaj storiti za kmetijski stan, ki bje trd boj za svoj obstanek, in to zaradi raznovrstnih uzrokov. Poleg visokih davkov in silno dragih poslov imajo kmetovalci trpeti po grozni konkurenci, ki jim je nastala osobito po daljni Ameriki, pa tudi po Rusiji in Rumuniji, ki po železnicah naglo spravijo na naša tržišča velike množine žita in živine, s tem pa seveda potisnejo cene, za kakoršne naš gospodar ne more pridelovati žita, ker pri tako nizkih cenah, kakoršne so bile žitne ta leta (še po 8 gl. kvintalne), pač ni mogoče gospodarju, ki ima le najete delavne moči, shajati in pokriti troške.

Jedino nado stavili so osobito po naših bolj goratih pokrajinah v živinorejo, a žal, stavile so se mnoge zapreke, osobito od strani Nemčije, ki je ne le jako visoko carino na uvažano našo živino vpejljala, ampak tudi zaradi dejanskih ali tudi izmišljenih živinskih kug kar naravnost meje zaprla in tako zabranila vhod naši živini tudi z visoko carino.

In vzlic takim obupnim razmeram moral je kmetovalec plačevati visoke davke, ki so mu bili odmerjeni na podlagi cenitev, izvršenih še ob času, ko je imelo žito mnogo višje cene. Prav tako zvišal se mu je hišni davek, kar moramo pač najkrivičnejše obdačenje imenovati; kakor sem že omenjal, zahteva se tolik davek od poljedelca, ki itak že mnogo davka od svoje zemlje plačuje.

K vsemu temu pa so pripomogle še železnice prav do dobrega, osobito našega kmetovalca potlačiti. Žal, da so železnice le za mogote, za velike trgovce ugodne, ker tem na ljubo vpejljala so ravna-

teljstva železnic takozvane diferencijalne vožne cene. Saj so že različni naši možje o tej res hudi krivici po domačih časopisih pisali, v zbornici govorili, a vse brezuspešno; vedno še le za malo goldinarjev več plačujoči ogrski veliki žitni trgovec izvažal z daljnega Ogrskega svoje žito in moko v Trst, ter s tem naše žito in mlinarstvo onemogočuje v konkurenci na tržaškem tržišču.

Kaj bi mogli reči o našem lesnem izvozu? S Kranjskega stane vagon žaganic do Trsta 60 gl., in z ogrsko-poljske meje pa le 107 gl.

Dalje tarejo naš kmetijski stan neprimerno visoke prepisninske pristojbine, bodisi že pri nakupu, ali pri podedovanju posestva.

O tem in enakih krivicah razgovarjajo se medsebojno kmetijski zastopniki; in zato je našel predlagatelj ugodna tla za svoj nasvèt, katerega je osobito s tem utemeljeval, da je dokazoval našo državo kot eminentno poljedelsko in da se malo stori za najvažnejši stan, ki mnogo davkov plačuje, gotovo pa največ krvnega davka nosi, ki je pač vreden, da se nanj bolj ozira, bodisi vlada, bodisi državni zbor.

Očita nadalje, kako malo se je dosedaj državni zbor oziral na razne peticije, došle mu od kmetijskih strank. Izročene bile so peticijskemu odseku, ki jih je naravnost izročil vladi v rešitev, ta pa jih je, — če tudi na stotine njih, — kar kratko vrgla v koš.

Opravičuje potem svoj nasvèt s tem, da se je za gotovo nadejati, da bo iz kmetijskih veščakov sestavljeni kmetijski odsek mnogo koristil, ker pričal se je o tem v minolem letu, ko je zbornica izvolila poseben odsek, ki naj bi se posvetoval o peticijah došlih zbornici zaradi postave o živinskih kugah.

Neverjetno je bilo videti, koliko jako modrih nasvetov so stavili posamezni odsekovi člani in koliko zborovanj je dotični odsek imel. In tako upa, da bode tudi kmetijski (agrarni) odsek mnogo koristil, ker po določilih hišnega zborničnega reda

imajo odseki pravico tudi iz svoje inicijative staviti zbornici razne predloge.

Zelo važne gospodarske predloge tudi od c. kr. vlade bo dobila naša zbornica v rešitev. Navaja potem kupčijsko-carinsko pogodbo med našo državo in Nemčijo, ki se je te dni v dogovorih dogotovila in ki ima veljavno skleniti se od obeh držav potem, ko bodeta dotičnih držav zbor odobrila od obeh vlad dogovorjeno pogodbo.

Od te pogodbe, ki bo deset let veljavna, bode avstrijsko kmetijstvo silno odvisno, ali se bode na bolje obrnilo, ali ne.

Vsak resno misleč kmetovalec mora staviti si vprašanje: ako bode ta pogodba z Nemčijo sklenena, kaj nam je storiti, da si za dōbo desetih let izvoznjo naših pridelkov z Nemčijo zagotovimo?

Nemčija potrebuje od nas osobito žito in živino; prvo bodo vsekako bolj ogrski kmetovalci oskrbovali, živino pa mi, osobito planinske dežele. Pa vprašajmo se: Ali bomo mogli povsem zadostovati tej nalogi? Ali imamo pa tudi dovolj pitane govede? Zato je pač dolžnost vlade, da vse stori, kar more pospešiti in zboljšati našo govedorejo. Prav tako bi bilo osobito potrebno kaj storiti za zboljšanje svinjereje v naši državni polovici. Ali ni žalostno, da mora Dunaj večino prešičev dobivati z Ogrskega? Le z Ogrskega dobiva Dunaj prešičev za šestnajst milijonov goldinarjev. Da pa bodo naši kmetovalci mogli, — vsaj domači, — osobito dunajski trg s prešičjim mesom oskrbeti, treba, da se naša svinjereja sploh preustroji, in to je jedino mogoče le s tem, da vpeljemo in povsod razširimo dobro pitovno angleško svinjsko pleme. Velike naloge nas tedaj čakajo; zato treba, da se zaveda državni zbor svoje dolžnosti do toliko imenitnega stanú, kakor je poljedelski, zato predlaga, da naj zbornica odobri njegov nasvèt in izvoli stalni kmetijski odbor, sestavljen iz 36 članov.

Zbornica je soglasno sprejela ta predlog in izvolila odbor, v katerem sta tudi dva slovenska

LISTEK.

Ponočni kralj.

Francoski spisal A. de Lamothe.

(Dalje.)

Prvi del.

I. Poglavlje.

Peter Hadfield in Zalika Joyce.

Jedna najlepših pokrajin irskih je ona ob zalivu in globelji glengariffski; strme pečine, globoko z grčami razoranih, skoro preklanih gorá molé tu kvišku; skozi nje pa bje na ubo šumenje kipečih morskih valov. Smaragdo-barveno mahovje, krasne senožeti, s katerih se tu i tam vzdigujejo črne, granitne skale — tam zopet črne jelke, sočno-zelene breze, srebrnolistnati javori, lavorovi grmiči in trsje z rudečim jagodičjem. In zopet ondi peneči slapovi, padajoči čez skale, ki so obraščene z beršljanom in rudečkastim resjem. — Tam na desnej v meglo zaviti Slieve-na-Goil (gora divjega moža) in Lačni vrh; ravno v sredi pred nami, tam daleč pa zaliv glengariffski, razširjajoč se v zahodu v manjši zaliv bantry-ski, kojega zapira predgorje bearhaven-sko.

Ozka, k večjemu 4 kilometre dolga dolinica dala je po svojej izrednej, divjej slikovitosti imé vsej

okolici in zalivu. Glengariff pomeni „divjo dolino“ — in malo je tujcev, da bi ne poznali „divje doline“ — Glengariffa, ako so le dva dni mudili se v Irskej.

Neznatna vodica, izvirajoča na najvišjem vrhu Glanerougha, prišumi po večkratnem padu v dolino, po kateri se pretaka; premnogokrat pa jo tudi preplavi, ter se vije pod mostom, kojega stebrovje ovija zeleni bršljan in kojega je divji Cromwell po prebivalcih Glena v treh dneh postaviti dal, — dalje, da se izliva onkraj te krajine v sinje morje.

V nedavnem času, o kojem govorimo, stalo je v ozkej dolinici mej potokom in podnožjem gore kakih 20 hiš ali bolje koč, od katerih se pa danes nahajajo le še razvaline. In te neizrečeno borne naselbine imenujejo tam — vás.

Pisatelj — natančen, kakor resnicoljuben pripovedovalec — popisuje nam stanovanje irskega kmeta tako-le; Mislimo si štiri stene iz posušenega cestnega blata, kojega pa deževno vreme kaj lahko v prejšnjo obliko razmoči. — Za streho mu služi ruševina ali slama, prosta luknja skozi streho je dimnik. Največkrat pa še te ni in dim se izgublja skozi hišne duri. Jedina soba mu je stanovanje, brez vsake oprave. Postelja mu je kup slame ali

trave. Pet ali šest pol nagih otrok zbira se ob tlečem ognju — mej njimi se valja — prešič po blatu, ki jim nadomestuje tlak. — To gotovo ni mikalna podoba, a vendar je prelepa za vás Malibory. Blatne hišice so tu le izjeme. Navadno so od vejevja spletene, rušinami pokrite in na kōle naslonjene. Duri so tako nizke, da se le z upognjenim životom, skoro po živalsko more vzlesti. Tla so vsa močvirna. Jedina hišna oprava je pleteno vejevje, oprto na 4 kamne — to je postelnjak. Vsa posteljina jim je slaba odeja, s katero se branijo vlažnosti. —

Dve sosednji hišici delate po svojej velikosti in izrednej snažnosti, v primeri z ostalimi, veliko izjemo. Jedna je last — kolikor sploh na Irskem najemuik svojo last zváti smé — Tom Joyce-a, druga Jurija Hadfielda.

Tom Joyce, bolj poznat po imenu „bogati“ Tom, je bil rodom iz Bantry-e, kjer mu je oče ribaril. Po groznej nevihti, ki jim je pokopala ladijo z vso opravo v morskó valovje, ostavil je rojstveni kraj ter se naselil z materjo in strijcem v Glen-u, kjer je vzel deset oral puste zemlje v okolici malibory-ski v najem. Malibory je lastnina prebogatega lorda Pilfererja, angleškega protestanta, ki biva vedinoma v Londonu — in le nekaj poletnih dni

poslanca, gg. dr. Gregorec in Povše, ki je tudi za zapisnikarja v odboru izbran.

Kolikor se more iz dosedanjih pogovorov posameznih odborovih članov sklepati, upati je, da bo ta odbor prav v duhu predlagatelja deloval in poleg mu odkazanih vlog, peticij itd., sam tudi inicijativno povzel za razne nasvete, ki imajo služiti v prosepah kmetijstva.

Politični pregled.

V Ljubljani, 13. maja.

Notranje zadeve.

Češkonemška sprava. O češkonemški spravi se sedaj malo govori. Pri poslednjem občnem zboru nemškega društva v Pragi se je dr. Schmeykal spomnil te zadeve. Rekel je, da sedaj, ko se Mladochi tako napredovali, pač ni nobenega upanja, da bi se vsprejela predloga o narodnih kurijah, ki bi Nemcem jako koristila. Schmeykal se je pa tolažil s tem, da se zato tudi deželnozborski volilni red ne bo preustrojil po želji Čehov.

Grünwald. Jeden glavnih vodij ogrske zmerne opozicije, Grünwald, se je v Parizu usmrtil. Pokojnik je bil hud nasprotnik Slovanov in je posebno pospeševal ogrska kulturna društva. On je bil mej prvimi, ki so se bili začeli potegovati za podržavljenje uprave. Za tako reformo uprave je pa bil le zaradi tega, ker je videl v njej dobro sredstvo za raznarodovanje Slovanov. Umoril se je baje zaradi tega, ker je bolehal za neozdravljivo boleznijo in ker se mu ni hotela spolniti dolgoletna želja, da bi postal minister ali pa vsaj državni podtajnik.

Vnanje države.

Reforma srednjih šol v Rusiji. Kakor po drugih evropskih državah, tako se je tudi v Rusiji poslednja leta mnogo govorilo o reformi srednjih šol. Vršila so se razna posvetovanja in prepiralo se je, je li boljše, da se v srednjih šolah bolje goji humanistični ali pa realistični predmeti. Tudi se je naglašalo, da so dijaki preobloženi z učenjem. Vsa ta posvetovanja pa niso imela nobene pravega uspeha. Uvele so se neke reforme, ki pa niso posebnega pomena in se z njimi srednje šole gotovo ne bodo posebno povzdignile. Za olajšanje učenja je minister narodnega pravečenja vvel pri izpitih male premembe. Najpomembnejše je ta, da odpade poseben prehodni izpit iz četrtega v peti gimnazijski razred. Ta izpit delali so dijaki iz vseh predmetov spodnje gimnazije, bil je torej v malem nekaj zrelostni izpit.

Nemčija in Rusija. Nemška vlada si jako prizadeva, da bi pregovorila Rusijo, da ž njo sklene trgovsko pogodbo. V Berlinu se nadejajo, da bodo ta prizadevanja imela uspeh, ker pri premeni gospodarskih razmer v srednji Evropi bo Rusija sama čutila, da jej je taka pogodba potrebna, da bo mogla v zapadno Evropo izvaževati žito. Za Nemčijo bila bi pa taka pogodba silno velike važnosti. Vse druge evropske države bi potem hitele skleniti z Nemčijo trgovske pogodbe. Samo Francija, ki sedaj o trgovinski pogodbi z Nemčijo neče ničesa slišati, bila bi primorana popustiti sedanjo carinsko politiko in pogajati se z Nemčijo in drugimi evropskimi državami, da s primernimi pogodbami obvaruje svojo trgovino in obrtnijo hitrega propada. Omeniti je, da v Peterburgu sedaj še ne čutijo nobene potrebe, da bi morali skleniti trgovsko pogodbo z Nemčijo.

Kraljica Natalija. Srbska vlada je te dni pozvala kraljico Natalijo, naj zapusti Srbijo. Kra-

ljica je na ta pismeni poziv jako prijazno odgovorila, pa vendar zanikalno. Kaj bo sedaj vlada storila, se ne ve. Prav verjetno pa ni, da bi se poslužila sile. Če kralj Milan ne bo bolj pritiskal, bo vlada najbrž vso stvar na miru pustila, kraljica Natalija bo lepo ostala v Belemgradu in če ne bo nasprotovala vladi, bo se vsa stvar kmalu pozabila. Milan se pa najbrž tudi za Natalijo v bodoče ne bo dosti brigal, če je res, da se ženi. Vzeti hoče baje hčer bivšega predsednika venezuelske republike, ki sedaj s svojim očetom živi v Parizu. Starejša sestra bodoče Milanove soproge je omožena z nekim francoskim vojvodo. Kakor se kaže, bivši republikanski predsednik zna ceniti plemenitaške naslove, da tako možji svoje hčere.

Posvetne šole na Francoskem. Povedali smo že, da je naučni minister francoski nedavno izdal neki ukaz proti samostanskim šolam. Méri pa pridno podpirajo ministra v njegovih prizadevanjih. Ljudje ne marajo otrók pošiljati v posvetne šole, ker se v njih ne učijo veronauk in se sploh otroci slabše vzgajajo. Méri pa sedaj obetajo starišem, da se bo tudi v občinskih šolah poučeval veronauk, da si je to protipostavno. Vodje posvetnih šol razpošiljajo starišem pisma, v katerih jim obetajo, da bodo poučevali otroke tudi v veronauku. Sevédz bi se to le tako dolgo godilo, da se izpodkopljejo samostanske šole. MÉR v Brestu je prepovedal šolskim bratom, ki še poučujejo na tamošnji občinski šoli, poučevanje veronauka, naročil je pa že nastavljenemu posvetnemu učitelju, da naj veronauk uči katoliške otroke, če tudi je ta učitelj protestant.

Oboroževanje v Švediji. V Švediji so daleč zaostali v vojaških zadevah za drugimi evropskimi državami. V vojsko jemljó le prostovoljce, kakor v Angliji. Utrdbe so v slabem stanju, tudi orožje ni najboljšo. Napeti evropski položaj pa tudi Švede sili, da se pripravijo za brambo domovine. Švedska vlada posebno Rusiji ne zaupa, in je zatorej jela posebno utrjevati trdnjave ob finski meji. Napraviti mislijo tudi več novih torpednih ladij. Vlada bi rada tudi uvela občno vojno dolžnost, kakor je že skoro v vseh evropskih državah, pa parlament ima proti temu razne pomisleke, zlasti financijelne. Govori se, da vlada hoče razpustiti drugo zbornico, če se bo dle trdovratno ustavljala reformam vojske. Kakor kaže, bodo tudi Švedji kmalu čutili velika bremena, ki se jim bodo nalagala v vojaške namene.

Finančna kriza na Portugalskem. Na Portugalskem postaja položaj jako kritičen. Pojavila se je velika finančna kriza. Vlada je morala odrediti, da naj banke izplačujejo v srebru namesto v zlatu, ali to je napravilo veliko nevoljo mej prebivalstvom. Odpovedalo se je nakrat pri bankah in hranilnicah mnogo vlog. Posebno je prišla v zadrego banka Luzitano, katera je od vlade zahtevala, da se jej dovoli z ministerskim ukazom odlog za plačila. Hitro se je izdal kraljev ukaz, da se dovoli bankam dvamesečni odlog za spolnitev svojih obvezanostij. Ker sedaj banke precej ne izplačujejo odpovedanih vlog, nastala je mej prebivalstvom velika nevolja, republikanska stranka pa že narod hujska, da naj se spunta. Vlada se že boji vstaje.

Argentinska republika. Kongres argentinske republike se je že sešel. Predsednik je v svojem nagovoru pri otvorjenju naglašal, da je republika v dobrih odnosjih z vsemi vnanjimi državami. Potem je pa govoril o finančnih zadevah in se odločno izrekel proti vsakemu novemu izdajanju papirnega denarja. Predlagal je strogo enketo, da bo pregledala banke, da se potem odloči, ali se naj na novo organizujejo brez sodelovanja vlade ali pa likvidujejo. Predsednik je napovedal potem še važne premembe o finančni organizaciji vsled uvedanja srebrne veljave. — Kakor se kaže, ima vlada

preživi v prekrasnej svojej vili poleg Killarny-skih jezerov.

Komaj dvajsetletni Tom je bil izredno energičen, delaven in vztrpljiv mož. A tega je trebalo. Nikjer ni najemnina dražja, nego v jugu Irske. V obliki javnih dražb se prodadó in ker katoliški Irec nima drugih dohodkov od poljedelstva, dražé se jim najemnine do skrajnosti.

Tom se je nastanil na novem domu. Mejtem, ko sta mu mati in strije obdelavala polje, je on vrvnaval svet, okoli katerega je izkopal rove, da je po njih odtekala voda; — potem si je začel graditi hišico.

Sam Bog znál, s kolikim trudom je prinašal kamenja za zidanje iz gore; kolikim trudom je pripravil jélova bruna za podstrešje; kolikim trudom je iskal škriastih plošč za pokritje strehe; nosil je je daleč od zaliva bantry-skega po potih, stezah, ki je komaj lahkonoža goza prepleza.

„Palača“ njegova vendar ni imela oken; a imela je visoke duri in nad njimi okence, skozi katero se je videl vrh Slieve-na-Goil-a, gore divjega moža. —

Znotraj je bila hišica razdeljena v tri prostore: v dve spalnici in jedno kuhinjo, ki je bila tudi jedilnica — in je v sili služila tudi za vsprejem gostov. — Slednjič je „mali posestnik“, kakor so

ga že drugi zavistno imenovali — tudi določil, da ima koristna, a od irske družine neločljiva živalica, — prešič, bivati v lastnem prostoru zunaj hiše, na katero določbo pa so se njegovim sosedje le težko privadili.

V taci opravilih pa vendar ni pozabil najpotrebnejšega. — Če je za olepšanje pohištva, kar so drugi nepotrebno imenovali, porabil čas, kojega so tovariši in sosedje v krčmah posedali, ter se z whiskey-em ali potheem-on, — žganjem, poleg katerega je najreznejši absint, le sladljivi sirup — opijanili, vporabil je on véstno dneve v poboljšanje tál, katere le neutrudljivo, vztrajno delo more vsposobiti k plodovitosti, ki zadostuje visokej najemnini. Delo njegovo je imelo blagoslov; od družega leta počenši tla niso bila več spoznati.

Nadzornik lorda rosescastle-skega ni — in to je bilo izvanredno — niti govoril o zvišanju najemnine, temveč je pohvalil delavnost najemnikovo.

Stari najemniki, sosedje, zmajevali so z glavami, rekoč: „To je nekaj posebnega. Gospod Jan je zvit lisjak, zastonj ga ne imenujejo „stiskača“.“

Mejtem torej, ko so možjé, žene in otroci posedali po krčmah in polegali po travnikih, obdeloval je Tom vztrajno preroreni svet. Zato so ga nazivali „bogati Tom“.

(Dalje sledi.)

resno voljo narediti konec korupciji pri bankah in vrediti finančne zadeve, če bo le imela dovolj moči, da vse to izvrši. Zadelá bo na velike težave, ker se bodo vplivne osebe ustavljale pregledovanju bank, da se ne razkrijejo njih sleparije.

Izvirni dopisi.

Iz Ljubljane, 10. maja. (Tretji red svetega Frančiška in „Slovenski Narod“.) [Dalje.] Vendar vse večjo vrednost daje tretjemu redu velika množica svetnikov, katere je porodil za nebesa. Le poglej v redovni koledar, komaj najdeš dan, ki bi ne bil posvečen spominu tretjerednika. Ignacij Lojolanski, Filip Nerij, Karol Boromej, Frančišek Saleški, Vincencij Pavl; vse te svetle zvezde so bili udje tretjega reda.

Ta red združuje vse stanovce: poleg uboge deklet sv. Zite bliščita se v rajski slavi sveta kneginja Elizabeta in sveti kralj Ludovik, patrona tretjemu redu. Da, velika, vzvišena je ta ustanova sv. cerkve; svet je njen začetnik, sveta so njena pravila, k svetosti navaja svoje društvenike.

V ta red se sprejemajo le take osebe, ki so res brez vsacega madeža. Udje zapustijo s tem svet in pokažejo, da svojega upanja ne obračajo k minljivim posvetnim rečem, temveč k večnim nebeškim zakladom. Telesno ostanejo mej svetom, ali njih duša se odtrga od tega, kar svet ljubi, in čislajo, in iščejo, kar je božjega.

Že ta korak sam na sebi razsvetli dušo, srce kvišku povzdigne, da so stanovitni v dobrem. Tercijar zataji dalje svojo voljo in dela vse po volji božji. Kako lep in velik dobiček je to? On se udeležuje obilnih odpustkov in dobrih del vseh treh redov.

In kako vpliva tretji red v našem času na človeško družbo?

Znano je, da so sv. oče Leon XIII., sami vnet ud tretjega reda, že večkrat priporočili v svojih okrožnicah tretji red kot sredstvo, ki bi moglo vspešno lečiti naš pogubonosni čas, kateri krvavi iz tolikih ran. Tretji red bo rešil svetovno vprašanje in socializem. On živi mej svetom. In kaj pa je svet? Slaba načela v nadčutnih sferah so se združila s slabimi načeli v materijalnem dušnem redu, in to skupino in spojino imenujemo svet. To so načela mesa, spojena z ošabnostjo, sovraštvom in bogokletstvom padlih duhov, in ta načela se vtelesujejo v ogromne množine ljudi. In ti ljudje skušajo srca celote in posameznikov preslepiti, zapeljati, voditi — nad njimi carovati. Privržencev in zaveznikov si skušajo pridobiti pod naslovom prostosti, napredka, omike in človekoljubja, v knjižurah, v uvodnih člankih, v romanih in listkih, na katedru in v koncertni dvorani, v knjižnicah, slikarnicah in razstavah. Pod krinko veselosti ali resnobe, ali prilizjenosti slepijo brezskrbne ljudi, vzbujajo jim z nesramno smelostjo ali pa s pikro ironijo in zasmehom pravno popačenost, tirajo jih brezmejnimi strastem v naročje, da se igrajo z njimi, v večno pogubljenje. Zares, skraj moramo obupati in zgubiti ves pogum, ko gledamo in opazujemo uspehe, katere jim poraja dan za dnevom to silno delovanje. In kdo bo zajezil to pogubonosno teženje našega časa? Gotovo lep, živ zglede tercijarov!

V vseh stanovih in starostih na celem svetu se dobé pobožni, sveti udje tretjega reda, ki tiho in skromno delujejo za svoj blagor in bližnjega srečo, dočim okolu njih divja in vihra sprijeni, pravno gnili svet. Glej, tu zreš učenjaka, ki slovi mej učnim svetom, kako ponižno kleči poleg delavca, da sprejme iz rok mašnikovih svojega Gospoda in Boga. Kako spodbudno, poučno, priprosto in primerno je rešeno socialno vprašanje! Glej, ta učeni gospod, ki se ne sramuje svojega Stvarnika v podobi kruha, je tercijar. In ona gospa z rožnim vencem v roki pred sliko Matere Božje, ki pobožno kleči mej ženskami, katere so, po zunanje soditi, služkinje, — je — terciarka. — Zvečer korakaš po živahnih mestnih ulicah. Z zvonika zazvoni zvon „Ave Maria“ s tožno veselimi zvokom, ki globoko sega v srce in spominja posvetnega človeka na vzvišeno skrivnost včlovečenja. In glej! mej hromečo množico, ki se ne zmeni za mili zvonki glas, zapaziš fino oblečenega gospoda, vtopljenega v pobožnost, ki ponižno razoglav opravlja svojo molitev. Svet ga imenuje „grofa“ ali „barona“ ali kakor si bodi, jaz ti pa povem — ta mož je tercijar. Stopiš v hram božji. Tu vidiš polno cerkev vernega ljudstva, ki verno posluša svojega dušnega pastirja, kateri jim govori o nečimernosti tega sveta in slavi nebeški. Glej, to so tretjeredniki in tretje-

rednice. Tam vidiš, kako se skesano spovedujejo svojih grehov, kako goreče pristopajo k mizi Gospodovi, kako pošiljajo vroče molitve in prošnje pred nebeški prestol. Tu nese duhovnik sveto popotnico na smrt bolnemu. Za njim vidiš iti pobožne osebe, ki molijo za srečno ločitev tega bolnega. Glej, to so terciari. Pogledaš ob nedeljah in praznikih v cerkev. Popoldanska služba je končana in vendar je vse polno vernega ljudstva, ki gre od postaje do postaje, moléč križev pot in premišljajoč trpljenje Gospodovo in Boga proséč dušnih in telesnih dobrot. Glej, to so udje tretjega reda. Prideš v hišo. Tu je pravi blagoslov božji. Zjutraj, opoldne in zvečer, ko zapoje zvona glas, molijo pobožno. Otroci so ubogljivi, posli dobri in zvesti. Ne jeden revež ne zapusti hiše, da ne bi dobil bogatega daru. Kdo dela v hiši tako krščansko življenje? Oče in mati sta v tretjem redu. (Dalje sledi.)

S sv. Gore, 8. maja. Nedavno nas je zapustil č. gosp. župnik Janez Piskar, ki je sedem let bival med nami, kakor oče med svojimi otroci. Ko je gospod jemal slovo, ihtelo je vse po cerkvi, celó možje so imeli solzne oči. In dné 30. aprila so svetogorski zvonovi žalostno naznanjali župljanom, da se poslavlja od nas ljubljeni gospod. Žalost je bila tem večja, ker smo zopet brez dušnega pastirja. Zato jaz v imenu vseh župljanov izražam srčno željo, naj bi nam na merodajnem mestu kmalu prišli na pomoč ter nam poslali gosp. duhovnika.

Iz Zagreba, 7. maja. (Raznoterosti.) V Zagrebu se s posebnim veseljem goji glasba, ki je gotovo za vsak narod velike kulturne važnosti, a za Hrvate še posebej, saj imajo toliko krasnih narodnih pesem z raznovrstnimi napevi, da se tujci kar čudijo tej pevski naravi našega naroda. Kdor je le prelistal Kuhačevo zbirko jugoslovanskih napevov, mora odobriti mojo trditve. Seveda se je dozdej še vse premalo oziralo na to pravo narodno petje, vendar pa se je tudi v tem na bolje obrnilo, odkar je glasoviti Slavjanski pokazal, koliko so vredni naši napevi in kako krasno se dadó izvajati. Od tega časa so se dajali tudi pri nas večkrat tako zvani vokalni koncerti in naš glasbeni zavod ima največ zaslug, da se je začela gojiti poleg klasične tudi narodna glasba. Ker so pa zahtave za muzikalno naobraženje vedno večje, sklenil je odbor glasbenega zavoda, da se upotrebijo vsa sredstva, kako bi se ta zavod spopolnil ter spremenil v glasbeni konservatorij, podoben onemu na Dunaju ali v Pragi. To vprašanje se tako lepo razvija, da bo v kratkem želji naših glasbenikov tudi v tem pogledu zadovoljeno. Podpora za tak zavod je od naše vlade že obljubljena ter bo tudi v kratkem prošnja glasbenega zavoda povoljno rešena. Za novi zavod se bodo pridobile najbolj domače sile, ki so z izvrstnim uspehom dovršile svoje nauke na dunajskem konservatoriju ter so že zdaj poznate v glasbenem svetu. Tako bo tudi ta zavod sčasoma središče jugoslovanskih umetnikov na glasbenem polju in potem se bo moglo misliti zopet na opero, in sicer na narodno opero, katero bodo peli le domači umetniki. Med tem se bo gotovo tudi sezidalo novo gledališče, katero je že zares neobhodno potrebno za tako veliko mesto, kakor je Zagreb.

Mesto naše bo dobilo v kratkem lep nov kras, namreč botaniški vrt. Na južnej strani mesta je vrejena že polovica tega vrta, pa je nade, da bo do jeseni vse delo dokončano razven nekih poslopij, ki se bodo menda drugo pomlad zidala. Nekaj čez 6 oral zemlje bo spreminjena v lep vrt in perivoj, ki bo občinstvu odprt. Največ zaslug za rejenje ima prof. botanike na našem vseučilišču, dr. Heinz, ki je pokazal s svojim delom, da ni bilo opravičeno napadanje njegove osebe prigodom njegovega imenovanja za vseučilišnega profesorja. Čeravno še mlad, pokazal se je kaj lepe sposobnosti za svojo stroko in vseučilišče je v njem pridobilo gotovo vrlo silo.

Prvi maj je minul pri nas čisto mirno. Naši delavci so seveda morali posnemati one velikih obrtnih mest ter so napravili izlet v Maksimir. Bilo jih je do 1500, ali vsa njihova zabava se je vršila brez vsakega nerada.

Pri nas pa prav za prav tudi ni še delavskega vprašanja, kajti delavec si zasluži pri nas toliko, da more dobro živeti, ako je kolikaj varčen. Velikih tovaran še nimamo, tedaj tudi ne toliko delavcev, kakor v velikih obrtnih mestih; rokodelski pomočniki pa imajo tako velike plače, da se ne morejo niti prisposodobiti z onimi v velikih obrtnih mestih. Da

je pa tudi med našimi delavci zavladal duh nezadovoljstva, je čisto naravna stvar, kajti ta duh se širi po knjigah in časopisih pa se ga posebno delavci hitro nalezajo, saj dandanes hoče vse le udobno in brez velikega truda živeti posebno pa še delavci.

Z velikim veseljem so javljali 1. maja krivonosni dopisniki budimpeštanskim in dunajskim listom senzacionalni glas, da je bil po belem dnevu v našem najživahnejem sprehajališču oropan in ranjen neki človek. Tudi domači časopisi so smatrali ta dogodjaj istinitim ter so mestnej upravi oponašali, da premalo skrbi za javno varnost. Ali vse to je bilo nepotrebno. Pri preiskavi je priznal dotični človek, da se je sam ranil, kajti bil je v velikej denarni zadregi, pa je hotel na ta način si pomagati ter tirjalcu dokazati, da je oropan. Za ta svoj čin bo dobil že zaslužno kazeno, ali dopisniki tujih časopisov pa ne, kajti njim tako ni mnogo stalo, če pred vnanjim svetom o naših odnošajih tudi lažljivo pišejo, kajti to jim gre na korist. Židovski listi obešajo take vesti na veliki zvon, ko jih je treba preklicati, le moléč, češ, Slovan ni vreden, da o njem in njegovej zemlji pošteno pišeš. Tem večja je dolžnost slovanskih časnikarjev, da v takih slučajih odbijajo z največjo odločnostjo vse napade od strani židovskega časopisja.

Dnevne novice.

(Dnevni red) seji občinskega sveta ljubljanskega v petek, 15. dan maja t. l., ob 6. uri zvečer v mestni dvorani. — 1. Oznaniła predsedstva. 2. Personalnega in pravnega odseka poročilo o rezultatu letošnjih dopolnitvenih volitev za mestni zastop. 3. Finančnega odseka poročilo a) o računskih zaključkih mestne klavnice in mestne loterijske zaklade; b) ob izplačilu dovoljenega mestnega prispevka za gradnjo novega deželnega gledališča in o zvišanju tega prispevka. 4. Stavbinskega odseka poročilo gledé preložitve tržaške ceste. 5. Klavničnega ravnateljstva poročilo gledé razširjenja upravnega poslopija klavničnega in male klavnice. 6. Občinskega svetovaleca Antona Kleina samostalni predlog o redu za skladišča drv.

(Dostojanstvo tajnega svetnika) podelil je cesar namestniku v Trstu, vitezu Rinaldiniju.

(Životopise državnih poslancev,) izvoljenih pri poslednjih volitvah, izdal je na svetlo početkom sedanjega državnozbornskega zborovanja dunajski publicist S. H a h u v knjigi: „Reichsraths-Almanach“. Ta knjiga je že ob svojega prvega početka iz l. 1867. poznato pomožno sredstvo ne samo političkim pisateljem, temveč vsakemu, ki se peča s političkim življenjem v Avstriji. Osobito o poslancih, kojih životopisi se ne nahajajo v velikih enciklopedijah, podaje napominana knjiga zanimive informacije, katere prihajajo od poslancev samih.

(Germanizacija na Koroškem.) Iz Rožne doline na Koroškem se nam piše: Dragi čitatelji „Slovenčev“ so že večkrat brali o žalostnem položaju koroških Slovencev, katerim menda nikdar mogoče ne bo slovenskega poslanca v državni zbor spraviti. Temu je nekaj uzrok krivična razdelitev volilnih okrajev, ker morajo Slovenci z Nemci voliti. Poglavitni uzrok, da pri volitvi propadamo, je pa vedno napredujoče ponemčevanje. Tako sem slišal od Slovencev v celovškem okraju, da se ne štejejo več za Slovence, ampak da so „cvitarji“, to je menda neka zmes med Slovenci in Nemci. Njih govornice pa res pričajo, da se skoro ne morejo med Slovence šteti. Tukaj imate nekaj stavkov, kako koroški Slovenci posebno blizu mest in ob nemških mejah govorijo, kjer so tudi šole vse trdo nemške: „Na slednjem vochenmarkt je viehpreis steigu in getradpreis falu.“ — „Ne smeš na paml šteigat, da ne boš dov falu.“ — „Fest šisovci so na šisplacu, ker pelerji tako krahajo.“ — „V mojem gebetbuch so lepi gebeti.“ — „V birtshausu so bili večeraj hudi savfovei, raufovci in špilmani.“ — „Nas eden se mora anständig kleidrat, če hoče med volk“ itd. itd. — Tako je vsaka druga ali tretja beseda že nemška. Vspešen pouk o krščanskem nauku je tukaj nemogoč, ker ljudje niso zmožni ni nemškega, ni slovenskega jezika, zato pa tudi pravost čedalje bolj pojema. Od takih ponemčenih občin pač ni pričakovati, da bodo kedaj za slovenskega poslanca glasovale, ali pa se potegovale za slovenske šole, ker jim je slovenski jezik že tuj in zoperen. Da se po nemških šolah ta pokvarjeni jezik vedno bolj razširja, je samo o sebi umevno. Tužna majka Slava! Sklenem pa z rimskim pregovorom: „Videant consules, ne quid res publica detrimenti capiat.“

(Slavnostni spis o Radeckem) namerava izdati na Dunaji odbor za gradnjo Radeckega spomenika povodom odkritja, v kojem bode opisano življenje in dela slavnega vojskovodje. Ta spis bode potem razdeljen v c. in kr. armadi, domobranstvu, srednjih šolah in dobrodelnih zavodih. Knjiga, bogato opremljena s podobami, bojišči, kartami itd., izšla bode v šestih jezikih, in sicer v nemškem, ogrskem, češkem, poljskem, hrvatskem in rumunskem jeziku. Nemški izvorni opis spisal bode major pl. Duncker, prevode pa c. in kr. častniki. O slovenskem prevodu ni duha ni sluha; čemu neki? Slovincem zadošča zavest, da so se hrabro borili in kraveli na lombardskih bojišči pod poveljništvom slavnega maršala, in da imamo v Ljubljani celó dva spomenika slavnega vojskovodje! In potem naj še kdo reče, da za nas ni enakopravnosti!

(Družbi sv. Cirila in Metoda) je po blagorodni g. Heleni B e v k - o v i došla zdatna zbirka slovenskih knjig. — Pripisano — 5ti dar iz Litvijske doline — hvaležno sprejemajoč zatrjujemo, da bodo uprav te izključno nabožne knjige utrjevale med naš narod darovane oni čut, ki nam je Slovincem prirojena tako draga lastnina — verski čut.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

(Imenovanje.) Poštni oskrbnik g. dr. Dominik Sartori je imenovan za poštne nadoskrbnika v Celju.

(Umrl) je minoli teden v Pragi v občni bolnišnici Dragotin Stražimir, bivši župnik v Zelini in častni kanonik zagrebskega kapiteljna. Rodil se je l. 1821; že kot bogoslovec šel je peš v Prago, kjer se je seznanil z najslavnejšimi tedanjimi češkimi prvaki. Stražimir je bil znan hrvatski pisatelj, ki je veliko pisal v vseh hrvatskih listih o gospodarskih vprašanjih. Ustanovil je „Gospodarski list“ l. 1853, od l. 1875 pa je izdaval list „Seoski gospodar“, ki ima med vsemi listi hrvatskimi največ naročnikov.

(Ognjegasno društvo v Dolenji Šiški) vabi k ustanovni slavnosti, katero priredi v korist svoji blagajnici za napravo še potrebnega orodja i. t. d. s prijaznim sodelovanjem slavnega pevskega društva „Slavec“, Šišenske čitalnice, vojaške kapele c. in kr. pešpolka baron Kuhn št. 17 in Domžalske godbe dne 24. maja 1891. Dopoldanski vspeled: a) Točno ob 9. uri odhod ognjegasnih društev od nekdanjega vežbališča pri „Koloseji“ z Domžalsko godbo v Šiško. b) Pozdrav čast. gostov pred županstvom. c) Ob 10. uri sv. maša v podružni cerkvi v Šiški. (Pri sv. maši poje Šišenski mešani zbor.) d) Od 11. do polu 1. ure koncert Domžalske godbe pri Koslerji. Popoldanski vspeled: 1. Bendl: „Svoji k svojim“, moški zbor s četerospevom; poje „Slavec“. 2. Slavnostni govor g. J. C. Juvančiča. 3. Dr. G. Ipavec: „Pozdrav“, poje mešani zbor Šišenske čitalnice. 4. Nedvéd: „Ljubezen in pomlad“, moški zbor s tenor-solo; poje „Slavec“. 5. I. Leban: „Slovó domovini“, poje mešani zbor Šišenske čitalnice. 6. F. S. Vilhar: „Slavjanska“, moški zbor; poje „Slavec“. 7. Dr. G. Ipavec: „Lahko noč“, poje mešani zbor Šišenske čitalnice. Mej posameznimi točkami vspeleda svira vojaška godba pešpolka baron Kuhn št. 17. Kegljanje za dobitke prične se v nedeljo 17. maja; zjutraj pri Koslerji in se zaključi dne 24. maja zvečer ob 8. uri. Dobitki so: I. cekin; II. 4 glđ.; III. 3 glđ.; IV. 1 glđ.; V. 2 glđ. (za največ serij); VI. Šaljivi dobitek. Serija treh lučajev velja 10 kr. (Reditelj: gg. H. Eberl in Zajic.) Pričetek ob 3. uri. Vstopnina za osebo 20. kr. — Otroci plačajo po 10 kr. Preplačila se hvaležno sprejemajo. Čast. člani ognjegasnih društev v društveni opravi so vstopnine prosti. K obilni udeležbi vabi najljubneje za odbor ognjegasnega društva v Dolenji Šiški: P. Keršič blagajnik. J. C. Juvančič stotnik. V. Maurer tajnik.

(Duhovniške premembe na slovenskem Koroškem.) Č. g. Jan. Wagner, kapelan v Pliberci, dobil je faro Št. Peter pri Grabštajnu; č. g. Štef. S a k e l j š e k, kapelan v Tinjah, gré kot provizor v Št. Marjeto pri Velikoveu. Č. g. Fr. P r e m r u, provizor v Št. Marjeti, gre za kanonika v Velikovec; č. g. Fr. V i r n i k, kanonik v Velikoveu, gre kot pevovodja v kn.-šk. dijaško semenišče „Marijanišče“ v Celovec. Na sv. Višarje gredó za kapelane č. g.: Fr. L e u c, provizor v Škočidolu; D. K r e j č i, kapelan pri D. M. na jezeru; D. K i r c h m a y e r, kapelan v Železni Kapli. Č. g. V o j t e h K r e j č i, kapelan v Guštajnu, pride za provizorja v Škočidol; č. g. Anton Z a k, kapelan v Spod. Dravbergu, za stolnega kapelana in zakristana v Celovec. —rn.

(Samomor.) Minoli teden, v sredo, je v Smihovu (Praga) 28letni medicinec Fr. Jančar iz Breznice na Kranjskem pil morfij s čajem, da bi se umiril. Poklicani zdravnik dal ga je prepeljati v občno bolnišnico, ali Jančar je že po poti umrl. V pismu, ki ga je zapustil, poslavlja se od svoje mlade žene in naznanja, kje je shranjena njegova gotovina.

(Ravnateljstvo cirkusa Amato) je nas naprosilo naznaniti, da bode danes zvečer ob 8. uri prva velika slavnostna predstava v dragocenih kostumih z elegantnim nastopom, dovtipom in humorjem. Obširneje po plakatih.

Raznoterosti.

— Volitev v dunajski mestni svet. Pri volitvi v dunajski mestni svet se je oddalo nekaj glasovnic, na katerih so bile naslikane živali, kakor osel, ovca, vol ali tele, na nekaterih glasovnicah bila so pa imena židov, kateri neso v mestnem zboru, kakor Bloch, Feitelbaum, Rotšild itd.

— Grof in igralka. Znano je, da je sin grofa Štefana Karolyja, Jurij, pobegnil z neko igralko v Ameriko in se z njo poročil. Njegov oče je bil nedavno pri njem v Ameriki in ga nagovarjal, naj se vrne v Evropo in dá ločiti od svoje žene. Sin se pa ni dal pregovoriti, temveč je izjavil, da se rajši odreče plemstvu in fidejnemu komisju.

— Dober tek ima neki zamorec, ki je nedavno dajal predstave v Berlinu. Jedel je žaganje, pobite kozarce in kroznike, stare čevlje in druge podobne stvari. Prav veselo ga je bilo gledati, kako je z zobmi drobil porcelanaste stvari.

— Ljudsko številenje na Francoskem. Pri letošnjem ljudskem številenju na Francoskem je v mestici Beaussé bilo 100 odraslih moških in 100 ženskih, od teh jih je bilo 49 moških in 49 ženskih zakonskega stanu, 44 moških in 44 ženskih samskega stanu, potem pa 7 vdovcev in 7 vdov, nedoraslih oseb bilo je 200 in sicer 100 dečkov in 100 deklic. Po računu verjetnosti je ta izid ljudskega številenja pač jako malo verjeten.

— Šest prstov. V Pfafstätten-u je kmetica povila deklico, ki ima na vsaki roki šest prstov. Deklica je zdrava.

Telegrami.

Dunaj, 12. maja. Budgetni odsek zbornice poslancev sprejel je danes poglavje „Sol“, ko je izjavil finančni minister, da hoče vso pozornost obračati solnemu vprašanju. Odsek je sprejel tudi resolucijo, s katero se vlada pozivlje, da energično reši solno vprašanje in o tej zadevi začne pogajati z Ogrsko.

Potem je sprejel budgetni odsek nespremenjeno vladno predlogo, ki se tiče sporazumljenja z Ogrsko, da se bakreni novci pomnožé za jeden milijon. — Ravno tako se je nespremenjeno sprejela vladna predloga, ki se tiče preložitve vojašnic iz sredine dunajskega mesta. Finančni minister je izjavil, pri tem, da se načrt zakona opira na sporazumljenje mej finančno in vojno upravo. Stavbeni prostori na mestu sedanjih vojašnic se ne bodo hkratu prodali in vlada bode gledala, da se te prodaje ne polasti nezdrava spekulacija.

Budimpešta, 12. maja. V velikem vojaškem preskrbovalnem magacinu je nastal velik ogenj. Požar se je hitro razširil. 700 meterskih centov sena in 500 meterskih centov slame, ki so vredni več tisoč goldinarjev, se ne da oteti, ker je rešitev zaradi silne vročine in velikega dima nemogoča.

Pariz, 13. maja. Došel je Louis Napoleon in misli tu ostati jeden teden.

Peterburg, 13. maja. (Oficijalno.) Velikega kneza prestolonaslednika je v japonskem mestu Otsu dne 11. maja s sabljo ranil nižji policijski agent. Zločinec hotel je še jedenkrat prestolonaslednika mahitati s sabljo, pa ga je grški princ Jurij s palico na tla podr. Carjevič je le lahko ranjen in ni nobene nevarnosti; sam je brzojavil in potolažil, da za njegovo zdravje ni treba biti v skrbi. Svoje potovanje misli nadaljevati po nespremenjenem programu.

Lizbona, 13. maja. Kriza traja dalje. Jutri izide dekret, s katerim se uvede prisilni kurs za bankovce.

Gent, 12. maja. Včeraj popoldne bili so v pristanišču izgredi. Strajkujoči delavci poskusili so preprečiti razkladanje ladij. Dva

delavca so v vodo vrgli. Zvečer je bilo več shodov, na katerih se je govorilo za občni strajk.

Piccoli-jeva tinktura za želodec
je rahlo delujoče, vspešno učinkujoče, prebavne organe vrejujoče zdravilno sredstvo. — Cena steklenici 10 kr. (300—87)

Tuji.

11. maja.

Pri **Maliču**: Grein, potovalec; Mesat, zasebnik; Schiman pl. Alpi, uradnik; Schenker, Mraulach, Ekstein, Ulrich, Noe, Reiner, trgovci, z Dunaja. — Kraus in Angonas iz Trsta. — Geisl, potovalec; Dovljan, zasebnik, iz Gradca. — Hogel iz Kočevja. — Philipp, vinotržec; Leutsch, stavbeni podjetnik, iz Inomosta. — Cerhak, trgovec, iz Krnova. — Zorzman iz Dola.

Pri **Stonu**: Bruner, Steiner, Baldauf, Penzel, trgovci; Goldner, Baumgarten, z Dunaja. — Kalmus in dr. Benigher, odvetnik, iz Trsta. — Halm, knjigovodja, iz Maribora. — Rautnig in Schwarz iz Gradca. — dr. Schmidinger iz Kamnika. — Lang, potovalec, iz Budimpešte. — Gančer iz Luč. — Lapajne, trgovec, iz Idrije. — Robič, duhovnik, s Senturške Gore. — Šmid, Skalski, Vidic iz Hernelj. — Deutsch iz Vel. Kaniže. — Mally, zasebnik, z rodbino, iz Tržiča. — dr. Höhn s soprogo iz Radne. — Hassler, poštar, iz Pirnič.

Pri **avstrijskem caru**: Kavčič z Razdrtega. — Mejač iz Komende. — Peris, živinotržec, iz Jaske.

Pri **bavarskem dvoru**: Maselj, zasebnik, iz Trsta. — Koren s sestro iz Kranja.

Pri **Južnem kolodvoru**: Müller, Helleman, Markič, dr. Waldner, zdravnik, iz Trsta. — Erjave, profesorjeva vdova, iz Gorice. — Neuner, potovalec, z Dunaja. — Pietro iz Trbovelj. — Augustin, trgovec, iz Nemčije.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja		zrakomera v mm	toplomera po Celziju		
7. u. zjut.		734.8	13.0	sl. svzh.	del. jasno
12. u. pop.		734.6	21.4	sl. vzh.	3.60
9. u. zveč.		735.8	15.8	brezv.	dež

Srednja temperatura 16.7°, za 3.3° nad normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafsko poročilo.)

13. maja.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	91	gld	80	kr.
Srebrna 5% po 100 " 16%	91	"	70	"
5% avstr. zlata renta, davka prosta	110	"	05	"
Papirna renta, davka prosta	102	"	15	"
Akcije avstr.-ogerske banke	998	"	—	"
Kreditne akcije	297	"	75	"
London	118	"	60	"
Srebro	—	"	—	"
Francoski napoleond.	9	"	36 1/2	"
Cesarski cekini	5	"	55	"
Nemške marke	57	"	85	"

Uradne in trgovske KOVERTE s firmo priporočá KAT. TISKARNA v Ljubljani.

POMLADNI GLASI
posvečeni SLOVENSKI MLADINI.
Uredil in založil CIRILSKI.
V Ljubljani, 1891. Tiskala »Katoliška Tiskarna.«
Ta knjižica, ki se radi mične vsebine in krasne oblike sama priporočá, stane brošir. 30 kr., trdo vezana 40 kr. — Kdor naroči skupaj 10 izvodov, dobi en izvod po vrhu. (10—10) Katoliška Bukvarna.

Elegantne solnčnike navadne vrste nejšé iz zanesblaga v največi po čudovito dobro poznata

Trpežno izdelane dežnike in najelegantlivo dobrega izberi priporočá nizkej ceni tvrdka

L. Mikusch 10—8

15 Mestni trg v Ljubljani Mestni trg 15.

Naročila na **kostumne solnčnike, popravila in preoblačanja solnčnikov in dežnikov** izvršujejo se najvestnejše in poceni. — Po pošti došla naročila sprejemajo in izvršujejo se točno proti povzetju.

Razprodajalcem so natančno razvrščeni ceniki franko na razpolago.

Zahvala.

Za mnogobrojne dokaze presrečnega sočutja mej boleznijo in ob smrti mojega nepozabnega brata

Eduvarda Fröhlich,

za darovane vence in za sprembo k poslednjemu počitku tako hitro umrlega izrekam vsem sorodnikom, prijateljem in znancem najiskrenejšo zahvalo

Teodor Fröhlich

(1) v imenu svojih starišev, bratov in sester.

Anatherinova ustna voda in zobni prašek

ohranita usta sveža, krepčata čeljustno meso ter odpravljata slabo sapo iz ust. 1 steklenica ustne vode velja 40 kr., 1 škatlja zobnega praška 20 kr., 12 steklenic 4 gld., 12 škatelj samó 2 gld.

Lekarna Piccoli „pri angelju“ v Ljubljani, Dunajska cesta.

Naročila se izvršujejo z obratno pošto proti povzetju zneska. (30-29)

Zahvala.

Vsem preblagim p. n. čč. gg. darovalcem, domačim in tujim, osobito Ljubljancem, Starotržanom, Ložanom, Cirkničanom ter Rakečanom se tem potom prav toplo zahvaljujemo, da smo z njihovimi veldušnimi prispevki, z zneskom dvesto goldinarjev, mogli tukajšnji farni cerkvi sv. Nikolaja omisliti toli potrebne lične svečnike, prelepo preprogo pred altarjem, dve novi altarni blazini in še več družih cerkvenih reči.

Za ta blagohotni dar vsem p. n. čč. cerkvenim dobrotnikom prav iz srca kličemo: Bog Vam stotero povrni!

V Babnem Polju, dné 11. maja 1891.

Ivan Strnad, farni oskrbnik.

Ivan Lipovec, Jakob Troha, cerkvena ključarja.